

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Vulpes
Cím: Komoly ügyek tréfás köntösben

Forrás: Az Újság

Bp.
(Hely)

1917. D. 30
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

KOMOLY ÜGYEK TRÉFÁS KÖNTÖSBEN

I.

(A hustalan nap.)

Elhatározták tegnap a minisztertanácsban, hogy ne legyen többé hustalan nap. Pénteken is szabad majd hust enni, már tudniillik annak, a kinek lehet. Mint tudni méltóztatik, eddig úgy volt, hogy pénteken is, sőt szerdán is, a mely szintén hustalan nap volt valamikor, szintén ehetett mindenki hust, a kinek volt. Csak a vendéglőbe járók nem chettek hust, ők kénytelenek voltak halat enni, a mi még drágább.

A hustalan nap két dologra okvetlenül jó volt. Az egyik az volt, hogy egész nyáron át mindenki kénytelen volt már szerdán vagy csütörtökön bevásárolni azt a hust, a mit pénteken meg akart enni, a mi azzal a kellemes következménnyel járt, hogy a pénteki ebéd ezen a forró nyáron igen élénk illatokat terjesztett, úgy hogy vagy eldobták az emberek, vagy elrontották a gyomrukát. A másik üdvös eredmény az lett, hogy a halásznak is felderült végre. Olyan magasra emelheték a hal árát, mintha a halakat is száz koronás szénával és még drágább zabbal és kukoriczával kellene hizlalni.

Most, hála Istennek, elmarad a hustalanság. Már tudniillik azok számára, a kinek eddig se létezett. Ez egy ok arra, hogy drágábbá tehessék a hust. No meg a halat is. Istenem, hiszen a halat most kevésbé fogják enni, s a halásznak mégis meg kell énie. Tehát emeli a hal árát.

Valójában azonban hiába határoz a minisztertanács akármint, az emberek nagy többségének hustalan nap lesz a hétfő, a kedd, a szerda, a csütörtök, a péntek, a szombat. Majdnem minden nap hustalan is, haltalan is, zsirtalan is, sőt háromszor egy alatt.

Nem eltörölni az utolsó hustalan napot, telt nagy urak. Megesimálni a husos napot, legalább egyet a héten.

II.

(A záróra.)

Falra borsót hányni háladosabb és hasznosabb munka (ki bírná?) volna, mint a záróra ellen czikkezni. Megvan, nem lehet változtatni rajta. El kell viselni, mint a hogy nagyobb bajokat is elviselünk.

Viseljék el a kávéások, a vendéglősök, a színházak, a publikum. Mindenkinek kára van belőle, tehát senki se tehet a másinak szemrehányást. Tessék tizenegykor hazamenni, színház után nem vacsorázni, vagy moziba nem járni, mivel a záróra az záróra.

Rendben van. Azaz rendben volt eddig, a meleg, derűs nyári napokon. Igen ám, de itt van a nyakunkon az október, a mit nyomon szokott a november követni. Ezeknek a hónapoknak pedig egy igen kellemetlen szokásuk van. Elmegyünk este félnyolczkor a színházba, gyönyörű időben, nagy pompával kiöltözve, esetleg kivágott ruhában. S kijövünk tizkor, esetleg tizenegykor, s akkor szakad az eső, mintha dézsákból öntenék, vagy olyan vihar támad, a mely még a nem égő gázlámpákat is lefekteti a földre.

S akkor tessék hazasétálni. Kocsi nincs. Kocsi jó időben sincs. Vendéglő, kávéház zárva. Még ha

akkor is kikergetnek viharban, szélben, itéletidőben. A mit száz nap alatt megtakarítunk a záróra révén, tizszeresen tönkremegy egyetlen óra alatt.

Ez az ügy nem volt a minisztertanácsban. De a belügyminiszter, a ki olyan jól ismeri a záróra minden aprólékos csinját-binját, megfontolás tárgyává tehetné a dolgot. Fel lehetne talán hatalmazni a rendőrfőkapitányt, hogy rendkívüli esetekben, itéletidő esetén rövid uton kitolja a zárórát annyival, a mint az okvetlenül szükséges.

Sok szép asszony sok drága ruhája és egészsége áldaná a gondoskodást.

Vulpes.